

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1867-ҳадис

1867/5479 – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَقَّلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا يَحْذِفُ، فَقَالَ لَهُ: لَا تَحْذِفْ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَهَى عَنِ الْحَذْفِ، أَوْ كَانَ يَكْرَهُ الْحَذْفَ، وَقَالَ: «إِنَّهُ لَا يُصَادُ بِهِ صَيْدٌ وَلَا يُنْكَى بِهِ عَدُوٌّ، وَلَكِنَّهَا قَدْ تَكْسِرُ السِّنَّ، وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ». ثُمَّ رَأَهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَحْذِفُ، فَقَالَ لَهُ: أُحَدِّثُكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ تَهَى عَنِ الْحَذْفِ أَوْ كَرِهَ الْحَذْفَ وَأَنْتَ تَحْذِفُ، لَا أُكَلِّمُكَ كَذَا كَذَا.

1867.5479. Абдуллоҳ ибн Муғаффалдан ривоят қилинади:

«У бир кишининг тош отаётганини кўриб, «Тош отма, чунки Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тош отишдан қайтарганлар [ёки тош отишни қариқ кўрардилар] ва: «У билан ов овланмайди, душманга талафот етмайди, лекин у тишни синдириши, кўзни чиқариши мумкин», деганлар», деди.

Кейин унинг яна тош отаётганини кўриб қолиб, «Сенга «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан у зот тош отишдан қайтарганлар [ёки тош отишни қариқ кўрганлар]», деб айтиб турибман-у, сен бўлсанг тош отасан-а! Сен билан шунча-шунча гаплашмайман», деди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVAIDLARI

